

[Gustav Pedersen.]

giverne, hvad der vel ikke er nogen Grund til at tvivle om — at fjerne enhver Arbejdsfordelingsaftale, der blot i mindste Maade hindrer Arbejdskraften i at blive anvendt der, hvor den anvendes mest hensigtsmæssigt. Det eneste, der bliver tilbage, er Retten til i de Tilfælde, hvor det stadig er sagligt forsvarligt, hvor det stadig væk er hensigtsmæssigt, at bevare Arbejdsfordelingen og dermed Muligheden for at bevare Arbejdskraften for de paagældende Virksomheder og hindre disse Arbejdere i at komme ud at svømme, hvad der mange Gange vil betyde, at de aldrig kommer paa fast Fod igen.

Hvor længe Ordningen skal bruges, behøver man ikke at diskutere. Den behøver ikke at bruges mere end nødvendigt, men det, man vil fra Regeringens Side og fra de tre med Regeringen arbejdende Partiers Side, er at forhindre, at man under nogen Form faar Adgang til at opretholde en Arbejdsfordelingsordning, selv om den er aldrig saa paakrævet og aldrig saa nødvendig. Det er dette Standpunkt, vi anser for baade urimeligt og uholdbart, og det er med denne Motivering jeg anbefaler, at man stemmer for Lovforslaget, naar det kommer til tredie Behandling. Desværre har der ikke været Mulighed for en Realitetsforhandling i Udvalget og der foreligger derfor ikke Ændringsforslag. Det skyldes ikke, at vi ikke har været villige til at forhandle om Enkeltheder i Forslaget.

Ordføreren (Axel Kristensen): Udvalget har holdt to Møder og har modtaget en Deputation fra De samvirkende Fagforbund, der har givet nogle Oplysninger. Endvidere har man fra Udvalgets Side udbedt sig Oplysninger fra Socialministeren og har faaet de fleste af disse. Kun en enkelt kunde ikke naa at fremskaffes til dette Tidspunkt.

De Oplysninger, der er kommet, baade de, De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter kunde give, og de Oplysninger, vi fik fra Ministeren, viste det samme, nemlig at der var for nærværende ingen særlig Grund til at opretholde denne Lovgivning, og at den i flere Tilfælde bandt Arbejdskraft, som der kunde være Brug for andetsteds. F. Eks. viste den Oplysning, vi fik om Arbejdsløsheden og Arbejdsfordelingens Anvendelse de forskellige Steder, at man inden for de forskellige Grupper, hvor der anvendes kvindelig Arbejdskraft — det er sikkert et højere Antal end det, jeg nu nævner, fordi det ikke omfatter alle

de Omraader, hvor der anvendes kvindelig Arbejdskraft — ved Arbejdsfordelingen binder saadan noget som 3 000 kvindelige Arbejdere, og da det er vitterligt, at der er stort Behov for kvindelig Arbejdskraft, der er uddannet, og da Mangelen paa kvindelig Arbejdskraft mange Steder medfører, at der bliver mindre Beskæftigelse ogsaa for andre Grupper af Arbejdere, Arbejdsmænd og faglærte, saa vilde vi finde det urimeligt, om man fortsat bandt Arbejdskraft til at leve af Understøttelse, naar der vitterligt straks kan skaffes Arbejde til den.

Der er ingen Grund til at tage nogen lang Debat nu. Det, der blev sagt ved Lovforslagets første Behandling, er ikke paa nogen Maade afkrættet, og naar det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen siger, at der ikke har været Mulighed for nogen Realitetsdrøftelse, saa maa dertil svares, at det ærede Medlem har ikke prøvet en saadan. Vi har haft Udvalgs møder, og der er ikke fra Mindretallets Side fremsat noget som helst, der foranledigede en yderligere Drøftelse, og man ønskede selv Sagen afsluttet nu. Det er derfor rimeligt, at de tre Partier, der har stillet sig bag Flertallets Indstilling, fastholder det Synspunkt, de gjorde gældende ved første Behandling, og indstiller Lovforslaget til Forkastelse.

Boeck-Hansen: Udvalgsbehandlingen har ikke bevirket, at vi mener at kunne ændre vort Standpunkt over for dette Lovforslag eller over for Lovgivningen angaaende Arbejdsfordeling. Vi ser saaledes paa det, at den blev gennemført som en ren Krigsforanstaltning, og at den maa bortfalde nu. Derfor anbefaler vi, at man forkaster det foreliggende Lovforslag.

Chr. A. Christiansen: Udvalgsbehandlingen af dette Lovforslag har ikke bragt os videre frem. Det var min Opfattelse, ogsaa forud for Udvalgsbehandlingen, at her var det forudfattede Meninger, der gjorde sig gældende, og det har bekræftet sig. Med Hensyn til Modtagelse af Deputationer har vi efter min Opfattelse været inde paa det rigtige, vi har talt med den rigtige Sagkundskab. Der var Repræsentanter for Smedene, Arbejdsmændene, kvindeligt Arbejderforbund, Skotøjsindustrien og Tekstilarbejderne, altsaa de Fag, som har den største Del af Arbejdsfordelingen. Alle uden Undtagelse udtalte disse Fags Repræsentanter deres store Interesse for en øget Produktion, men ogsaa alle uden Undtagelse gik de imod Talen om Mangel paa Arbejdskraft. De gjorde det paa en Maade, saa jeg